

VIU **LA FLAUTA MÀGICA** W. A. Mozart
L'ÒPERA!

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 13 de gener | 17.30 h

Enregistrat el 2019 al St. Margarethen Quarry

Durada 150 minuts. Cantada en alemany

EQUIP CREATIU

Director **Karina Fibich**
Directors d'escena **Carolín Pienkos**
Cornelius Obonya

Conductor **Karsten Januschke**

Cor **Vienna Philharmonia Chorus**

Orquestra **Budapest Philharmonic Orchestra**

REPARTIMENT

Papageno **Max Simoniscek**
Pamina **Ana Maria Labin**

Sarastro **Luke Stoker**
Papagena **Theresa Dax**

La Reina de la nit **Danae Kontora**
Lady **Elizabeth Reiter**

Tamino **Attilio Glaser**
Monostatos **Keith Bernard Stonum**

Virtuosisme i màgia en el comiat operístic de Mozart

El 30 de setembre de 1791 s'estrenava *La flauta màgica*, la darrera òpera escenificada en vida del compositor Wolfgang Amadeus Mozart, que moriria dos mesos més tard. L'autor del llibret va ser l'actor, escriptor i empresari teatral Emanuel Schikaneder, qui va proposar a Mozart aquesta col·laboració conjunta que els hauria de beneficiar econòmicament, atès que cap dels dos passava pel seu millor moment en aquest aspecte. L'òpera es va estrenar al Theater auf der Wieden de Viena sota la direcció del propi Mozart i amb Schikaneder en el paper còmic de Papageno.

Estructurada en dos actes, l'obra adopta la forma d'un *singspiel*, un gènere musical i teatral típicament alemany de caràcter principalment còmic i popular i temàtica fantàstica, que combina diàleg parlat i petites àries solistes. Amb una trama argumental força complexa, que amalgama màgia, conte, ritual, mite, simbolisme i maçoneria, l'obra assoleix un sublim nivell musical i dramàtic.

Musicalment, aquesta òpera del geni austríac constitueix un dels seus treballs més fascinants, il·lustrant a la perfecció l'enfrontament entre el dia i la nit, entre la raó i la foscor. Algunes de les seves melodies han passat a ser icones de la història de la lírica, com la celebèrrima ària de coloratura de la Reina de la nit, de gran complexitat i virtuosisme tècnic. Una peça més de l'engranatge únic que fa de la *La flauta màgica* una obra imprescindible de Mozart i que continua sent una de les òperes més representades arreu del món.

Òpera a l'aire lliure en una cantera mil·lenària

L'estiu de 2019 s'estrenava al festival de St. Margarethen de Viena aquesta magnífica producció. El muntatge a l'aire lliure es va beneficiar del fascinant entorn natural de la mil·lenària cantera romana de St. Margarethen, un dels escenaris naturals més pintorescos del panorama operístic europeu.

El matrimoni format per Carolín Pienkos i Cornelius Obonya aporta el seu segell de qualitat en la direcció escènica, que culmina amb l'excel·lència de la direcció musical de Karina Fibich. El conjunt del repartiment brilla per les seves magnífiques interpretacions musicals i dramàtiques, encapçalat pel tenor Attilio Glaser com a Tamino, la soprano Ana Maria Labin com a Pamina i la també soprano Danae Kontora, que fa gala de les seves acrobàcies vocals complint amb elegància les exigències tècniques pròpies del personatge de la Reina de la nit. Completa l'elenc Max Simoniscek en el paper del popular Papageno, dotant-lo de la comicitat i tendresa que caracteritzen aquest personatge clau en aquesta òpera de Mozart.

LA FLAUTA MÀGICA

Acte I

Desert envoltat de muntanyes. El príncep Tamino busca protegir-se d'una serpentina gegantina que el persegueix, quan perd el coneixement. Les Tres dames acudeixen en la seva ajuda i maten el monstre. Quan el príncep es desperta, descobreix davant seu Papageno, qui es guanya la vida caçant aus per a la Reina. Aquest es vana d'haver matat la serp, i les Tres dames el castiguen posant-li un cadenat a la boca. Li ensenyen a Tamino el retrat de Pamina, a la que Sarastro ha segrestat de les arpes de la seva mare, i el jove s'enamora immediatament. La Reina de la nit apareix i li explica que està desolada des de que van raptar la seva filla, i li promet a Tamino que la noia serà seva si la salva. Les Tres dames li lliuren al príncep una flauta d'or que l'ajudarà en el seu camí. També li treuen el cadenat a Papageno i li donen unes campanetes que li serviran per a superar els perills del viatge, atès que acompanyarà al príncep. També els informen que estaran acompanyats per Tres nois. **Sala del palau de Sarastro.** Pamina és capturada quan intentava fugir. Papageno aconsegueix arribar fins a la jove, i li explica que el príncep s'apropa per a alliberar-la. Papageno es lamenta que a ell ningú l'espera, i la noia el consola dient-li que un dia algú l'estimarà. **Un bosc; al fons tres edificis on es pot llegir "Temple de la saviesa", "Temple de la raó" i "Temple de la natura".** Tamino intenta penetrar en els temples. En els dos primers no l'admeten; del tercer surt l'Oficiant i li explica que Sarastro no és un malvat. Unes veus llunyanes li diuen que aviat coneixerà la veritat. A continuació, toca la flauta i tot seguit es veu envoltat pels animals del bosc. Apareix Papageno amb Pamina de la mà. De sobte, topen amb Monostatos, que els persegueix. Quan tot sembla perdut, Papageno toca les campanetes i Monostatos i els seus homes es posen a ballar contra la seva voluntat. S'escolten les trompetes que anuncien l'arribada de Sarastro. Pamina li diu que intentava fugir per culpa de Monostatos, que la perseguia amb els seus afalacs. Sarastro la perdona i li explica que la seva mare es dedica a fer el mal; només l'amor d'un home li ensenyarà quin és el món al que ha de pertànyer. Monostatos entra arrossegant Tamino. Els joves es reconeixen. Sarastro ordena assotar a Monostatos i també que portin a Pamina i Tamino al Temple de les proves.

Acte II

Un bosc de palmeres. Davant els sacerdots, Sarastro diu que Pamina està destinada a casar-se amb Tamino, però aquest ha de passar diverses proves abans de ser admès en el temple. **Vestíbul del temple.** Tamino i Papageno són a punt de passar la primera prova. Dos sacerdots els aconsellen estar en guàrdia davant l'encant femení i també restar callats. Quan surten, les Tres dames intenten entabanar-los perquè abandonin la recerca de la veritat, però tots dos homes es mantenen silenciosos, superant així la primera prova. **Jardí del palau de Sarastro.** Mentre Pamina dorm, Monostatos es pregunta perquè la noia no l'estima. La Reina de la nit desperta a Pamina i li pregunta per Tamino. La noia li diu que ha caigut en poder de Sarastro, i la malvada soberana li lliura un punyal per a que mati al sacerdot. Quan es queden a soles, Monostatos li diu a Pamina que només ell podrà salvar-la, però que primer ha d'estimar-lo. La jove es nega. Apareix Sarastro i fent fora a Monostatos li diu que només Tamino serà el seu salvador. **Un gran saló.** Tamino i Papageno han de passar una altra prova mantenint-se callats, però l'ocellaire trenca la seva promesa tot xerrant amb una anciana que li diu que és la seva amant. La vella desapareix. Els Tres nois els conviden a un gran banquet. A continuació, arriba Pamina, la qual, ignorant de la promesa de silenci, no entén que Tamino no li parli. **Espai voltat.** Pamina i Tamino s'acomoden perquè el príncep ha de passar noves proves. Apareix Papageno, qui troba a faltar la companyia d'una dona. Irrump de nou l'anciana, qui li aconsella que l'accepti, perquè en cas contrari el tancaran per sempre. Resignat, l'ocellaire diu que es conforma, i acte seguit la vella es transforma en Papagena, una dona molt atractiva. **Un jardí.** Pamina pensa en suïcidar-se, però els Tres nois la dissuadeixen promentent-li que la duran al costat de Tamino. **Dues grans muntanyes; per una corre una cascada, l'altra està envoltada en flames.** Tamino es prepara per les proves de l'aigua i el foc. Pamina se suma a ell. Quan tornen victoriosos, el cor de sacerdots els saluda. **Un jardí.** Papageno, desconsolat per no trobar la seva estimada, intenta suïcidar-se. Els Tres nois li aconsellen que toqui les campanetes i, en fer-ho, apareix Papagena. **Espai voltat.** Monostatos condueix la Reina de la nit i les Tres dames al palau de Sarastro, amb el propòsit de venjar-se d'aquest. De sobte, la llum ho envolta tot. Les forces del mal desapareixen mentre Tamino i Pamina són rebuts en el temple de Sarastro. El cor entona la lloança de la bellesa i de la saviesa que atorga el coneixement de la veritat.